

پر حرفی در کلاس

کلیدواژه‌ها: صحبت کردن، کلاس، دانش‌آموزان.

اشاره

معمولاً معلمان از حضور دانش‌آموزان پر حرف در کلاس درس شکایت می‌کنند. بعضی از دانش‌آموزان به جای توجه به مطالب درسی یا انجام تکالیف کلاسی، مرتب درباره مسائل غیر مرتبط صحبت می‌کنند. در کنترل این پدیده، واکنش معلم هنگامی که متوجه می‌شود دو نفر از دانش‌آموزان مشغول صحبت کردن درباره موضوعی غیر درسی هستند، بسیار مهم است. در این نوشته کوتاه، توضیحاتی در این باره داده شده است.

با سرعت داشته باشد، برای دانش‌آموزانی که قانون‌شکنی می‌کنند، جریمه‌ای منطقی و متناسب در نظر بگیرید. بسیاری از معلمان تصور می‌کنند با تأکید بر این‌گونه قوانین، محبوبیت خود را بین دانش‌آموزان از دست خواهند داد، اما واقعیت چیز دیگری است. دانش‌آموزان به خاطر وضع و اجرای این قانون در کلاس شما را تحسین خواهند کرد، زیرا این کار به آن‌ها اطمینان می‌دهد که در کلاس شما تبعیض وجود ندارد و همگی به میزان برابر می‌توانند در فرایند یادگیری مشارکت داشته باشند. این کار همچنین الگویی را برای کارهای گروهی بدون حضور معلم به دانش‌آموزان ارائه می‌کند که برای حضور آن‌ها در اجتماع بسیار مؤثر است. بدون شک، اگر دانش‌آموزان متوجه شوند شما سعی دارید از حق آن‌ها حمایت کنید تا بدون مزاحمت مطالب درسی را یاد بگیرند، بیش از گذشته با شما همراهی خواهند کرد. بنابراین، لازم است برای آن‌ها توضیح دهید که شما مسئول ایجاد محیط مناسب برای یادگیری آن‌ها هستید نه خودشان.

منبع

۱. مطلب ذکرشده بخشی از نظرات مایکل لینسین و برگرفته از سایت www.smartclassroommanagement.com است. مایکل لینسین نویسنده کتاب «کلاس رویایی: چگونه رفتار هر یک از دانش‌آموزان در کلاس درس را آن‌گونه که می‌خواهید تغییر دهید؟» است که در سال ۲۰۰۹ به چاپ رسیده و برنده جایزه شده است. وی در دو دهه گذشته تدریس در تمامی سطوح (از پیش‌دبستانی تا متوسطه) را تجربه کرده و در رشته مشاوره آموزشی مدرک کارشناسی ارشد دارد.

پی‌نوشت

1. Dream Class: How to Transform Any Group Of Students Into the Class You've Always Wanted

بسیاری از معلمان پرحرفی را عامل هرج و مرج می‌دانند و با آن به شدت برخورد می‌کنند. این‌گونه برخوردها می‌تواند دانش‌آموزان را به انزوا بکشاند و بر یادگیری تأثیر منفی بگذارد.

بعضی از معلمان این رفتار را نادیده می‌انگارند و واکنش محدودی در مقابل آن نشان می‌دهند. اگرچه صحبت نکردن دانش‌آموزان در کلاس، نشانه نداشتن تمایل به مشارکت و یادگیری است. اما به همان نسبت، صحبت کردن بدون اجازه نیز به اتلاف وقت منجر می‌شود، یادگیری دانش‌آموزان دیگر را مختل و برای معلم و کلاس ایجاد مزاحمت می‌کند. حتی ممکن است صحبت کردن بیش از اندازه درباره مطالب درسی هم به بی‌نظمی منجر شود و حق دانش‌آموزان دیگر را ضایع کند. صحبت کردن بدون اجازه و آزادانه در کلاس درس، مانند رانندگی کردن با اتومبیلی فرسوده است که به حرکت درمی‌آید، ولی هرگز به سرعت مطلوب نمی‌رسد. این رفتار، صرف‌نظر از نقش بازدارنده‌ای که در یادگیری دارد، نوعی بی‌ادبی هم محسوب می‌شود.

می‌توان از تمایل دانش‌آموزان به صحبت کردن، به عنوان فرصتی برای بحث‌های کلاسی و مشارکت آن‌ها در مطالب درسی استفاده کرد. هنگامی که تعداد زیادی دانش‌آموز در کلاس حضور دارند، تنها راه مطمئن برای اجرای عدالت این است که از آن‌ها بخواهید برای صحبت کردن دست خود را بلند کنند و اجازه بگیرند. هر یک از دانش‌آموزان حق دارند در کلاس مشارکت داشته باشند و همگی باید به میزان برابر به بحث‌های کلاسی دسترسی پیداکنند، نه این‌که تنها دانش‌آموزان برون‌گرا، پرتکاپو و مهاجم‌تر این امکان را به دست آورند.

این معلم است که تصمیم می‌گیرد چه موقع، هر چند وقت یک بار و هر وقت به چه میزان باید به دانش‌آموزان اجازه صحبت کردن بدهد. در صورتی که اجازه گرفتن در کلاس شما به عنوان یک قانون تعریف نشده است، پیشنهاد می‌شود آن را بین دانش‌آموزان نهادینه کنید و اگر این رفتار بخشی از برنامه شما برای مدیریت کلاس است، باید مانند قوانین دیگر بر اجرای آن پافشاری کنید. اگر می‌خواهید کلاس درس شما مانند ماشین مسابقه، حرکتی یکنواخت و

می‌توان از تمایل دانش‌آموزان به صحبت کردن، به عنوان فرصتی برای بحث‌های کلاسی و مشارکت آن‌ها در مطالب درسی استفاده کرد

